

Sygn. akt: VIII K 793/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Aneta Zawulewska-Glonek

Protokolant st. sekr. sąd. Ewa Kukła-Karpus

pod nieobecność Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Wschód w T.

po rozpoznaniu dnia 06.09.2018 roku

sprawy:

S. O.

c. Z. i J. z domu K.

ur. (...) w T.

oskarżonej o to, że:

w okresie od nieustalonego dnia 2014 roku do 20 lutego 2018 roku w T., w miejscu zamieszkania przy ul. (...), dokonała przywłaszczenia powierzonej rzeczy ruchomej postaci obrączki ślubnej o wartości 1000 zł na szkodę S. Ż.,

tj. o przestępstwo z art. 284§2 kk

orzeka:

1. oskarżoną **S. O.** uznaje za winną tego, że w dniu 25 stycznia 2018 roku w T. w sklepie (...)przy ulicy (...) przywłaszczyła złotą obrączkę ślubną stanowiącą majątek osobisty S. Ż. sprzedając ją i uzyskując z jej sprzedaży kwotę 472,12 złotych czym działała na szkodę S. Ż. tj. dopuściła się wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i na podstawie art. 39 § 1 k.w. odstępuje od wymierzenia jej kary;
2. na podstawie art. 119 § 4 k.w. zobowiązuje oskarżoną do zapłaty na rzecz S. Ż. kwoty 472,12 (czteryście siedemdziesiąt dwa 12/100) złotych;
3. zasądza od oskarżonej kwotę 30 (trzydziestu) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża ją wydatkami w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt VIII K 793/18

UZASADNIENIE

S. O. w marcu 2010 roku zakupiła złote obrączki, za które zapłaciła 1467,20 złotych. W dniu ślubu przekazała męską obrączkę S. Ż.. Z uwagi, że mężczyzna od pewnego czasu nie nosił obrączki, kobieta przechowywała ją ze swoją biżuterią.

(dowód; wyjaśnienia oskarżonej k. 78v - 79

paragon zakupu obrączek k. 45)

W dniu 25 stycznia 2018 roku został orzeczony rozwód przez Sąd Okręgowy w Toruniu i pomimo orzeczonego rozwodu byli małżonkowie mieszkają we wspólnym mieszkaniu.

(dowód; odpis wyroku k. 8)

W dniu 25 stycznia 2018 roku kobieta sprzedała obie obrączki ślubne za kwotę 769,72 złotych w sklepie (...)w T. przy ulicy (...).

(dowód; wyjaśnienia oskarżonej k. 78v - 79)

umowa sprzedaży k. 46)

Oskarżona S. O. posiada wykształcenie wyższe. Pracuje w Centrum Szkolenia Artylerii i Uzbrojenia w T. i osiąga dochód miesięczny w wysokości 2147 złotych. jest zdrowa. Nie leczyła się psychiatrycznie. W przeszłości nie była karana.

(dowód; wyjaśnienia oskarżonej k. 78v)

karta karna k. 40)

Oskarżona **S. O.** w swych wyjaśnieniach przyznała, że sprzedała obie obrączki ślubne i na dowód tego dołączyła do akt umowę sprzedaży (k. 46). Jednocześnie wyjaśniła, że zrobiła to ponieważ uważała, że obie obrączki są jej własnością i nie stanowiły prezentu ślubnego.

W ocenie sądu wyjaśnienia oskarżonej co do faktu sprzedaży obrączek nie budzą wątpliwości wobec zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadka S. Ż. i dokumentu w postaci umowy sprzedaży. Jednocześnie niewiarygodne są jej twierdzenia, że obrączkę męża traktowała jako swoją własność ponieważ ją zakupiła. Powszechnie bowiem wiadomym jest, że przedmioty będące darowizną oraz biżuteria są majątkiem osobistym. Zatem to twierdzenie oskarżonej zostało potraktowane jako przyjęta linia obrony mając wykazać brak jej winy.

Zeznania świadka S. Ż. sąd uznał za wiarygodne co do faktu przyjęcia obrączki, jej posiadania oraz jej utraty w wyniku sprzedaży, bowiem w pełni korespondują z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów zebranych w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując argumentów do poddania wątpliwości co ich autentyczności. Wskazane dokumenty zostały sporządzone we właściwej formie, przez uprawnione osoby i organy. Tym samym Sąd nie znalazł podstaw, by wskazanym dokumentom odmówić wiary i mocy dowodowej.

S. O. została oskarżona o czyn z art. 284 § 2 kk.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na przypisanie jej sprawstwa tego czynu, bowiem oskarżona weszła w posiadanie obrączki w sposób legalny znajdując ją w mieszkaniu, przechowywała ją ze swoją biżuterią i tym samym brak jest podstaw do ustalenia, że została jej powierzona. Powierzonym mieniem jest mienie przekazane sprawcy w określonym celu np. do używania lub przechowywania. Tego elementu kwalifikowanego czynu z art. 284 § 2 kk nie dostarczył zebrany w sprawie materiał dowodowy.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci wyjaśnień oskarżonej i świadka S. Ż. zgodnie wskazuje, że oskarżona w dniu ślubu przekazała obrączkę mężowi. W tym momencie w świetle prawa rodzinnego (art. 33 pkt 2 i 4 k.r.i o.) obrączka stanowiła przedmiot majątku osobistego S. Ż. i oskarżona nie mogła nią rozporządzać, jak swoją. Nie mniej jednak oskarżona w dniu, kiedy zapadł wyrok rozwiązujący jej małżeństwo udała się do sklepu i sprzedała obie obrączki uzyskując za nie kwotę 769,72 złotych. Uzyskane ze sprzedaży pieniądze przeznaczyła na własne potrzeby,

nie przekazując żadnych pieniędzy byłemu małżonkowi. W tym momencie oskarżona dokonała przywłaszczenia rzeczy, bowiem bezprawnie rozporządziła cudzą rzeczą ruchomą znajdującą się w jej posiadaniu z wyłączeniem osoby uprawnionej czyli byłego męża. Jednakże jej zachowanie nie wyczerpało znamion występku z art. 284 § 1 kk z uwagi na wartość przywłaszczonej obrączki, a jedynie znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw.

W ocenie sądu wartość obrączki męża wyniosła 474,12 złotych. Wartość tę sąd ustalił przyjmując wartość wyjściową obu obrączek. Obrączka należąca do mężczyzny była droższa o 24%. Zatem skoro kobieta uzyskała za obie obrączki kwotę 769,72 złotych to połowa tej kwoty wynosi 382,36 złotych, ale z uwagi, że obrączka męża była droższa o 24 % to wartość złomowa sprzedawanej obrączki wyniosła 472,12 złotych.

Mając na uwadze powyższe rozważania sąd uznał oskarżoną za winną tego, że w dniu 25 stycznia 2018 roku w T. w sklepie (...) przy ulicy (...) przywłaszczyła złotą obrączkę ślubną stanowiącą majątek osobisty S. Ż. sprzedając ją i uzyskując z jej sprzedaży kwotę 472,12 złotych czym działała na szkodę S. Ż. i tym samym w pełni wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw.

Jednocześnie podstawie art. 39 § 1 kw sąd odstąpił od wymierzenia jej kary z uwagi na charakter czynu, jego tło oraz jego okoliczności. Oskarżona dokonała ten czynu w dniu rozvodu, targana niewątpliwie emocjami związanymi ze świadomością zakończenia pewnego etapu życia a sprzedając obrączki zmanifestowała jego zakończenie. Nie bez znaczenia dla tego rozstrzygnięcia był fakt, że pokrzywdzony dowiedział się o sprzedaży obrączek w momencie kiedy oskarżona zażądała od niego zwrotu pierścionka zaręczynowego, który jej były mąż zabrał samowolnie z jej pokoju.

Na podstawie art. 119 § 4 k.w. sąd zobowiązał oskarżoną do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego kwoty 472,12 złotych z uwagi, że szkoda nie została naprawiona.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 626§ 1 kpk i art. 627 kpk oraz na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.